

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie z odwołania S. Spółki Akcyjnej z siedzibą w P. (poprzednio S. spółka akcyjna spółki komandytowo-akcyjnej z siedzibą w P.)
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
o wymierzenie kary pieniężnej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 4 września 2024 r.
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 27 października 2021 r., sygn. VII AGa 830/20:

- 1. odrzuca skargę kasacyjną w części dotyczącej punktu I zaskarżonego wyroku;**
- 2. przyjmuje skargę kasacyjną w części dotyczącej punktu II i III zaskarżonego wyroku do rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 27 października 2021 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie w sprawie VII AGa 830/20 w punkcie I sprostował komparycję i sentencję zaskarżonego wyroku przez oznaczenie powoda, jako: „S. spółka akcyjna S.K.A. w P.”, w odpowiedniej formie fleksyjnej; w punkcie II oddalił apelację a w punkcie III zasądził od powódki na rzecz pozwanego koszty zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku wniósł powód, zaskarżając wyrok w całości.

Skarżący oparł skargę kasacyjną na podstawie 398³ § 1 pkt 1 k.p.c. zarzucając Sądowi Apelacyjnemu naruszenie prawa materialnego w postaci przepisów art. 30 ust. 2 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. a) w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2017 r. (tekst jedn. Dz.U. 2021, poz. 1355 z późn. zm.) poprzez ich błędną wykładnię skutkującą przyjęciem, że na powodzie spoczywa obowiązek przekazania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”) sprawozdania kwartalnego w sytuacji, w której powód jest z takiego obowiązku zwolniony, ponieważ jest przedsiębiorcą wykonującym wyłącznie działalność w zakresie nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych i ich sprzedaży, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, co w konsekwencji doprowadziło do wydania błędnego wyroku polegającego na oddaleniu apelacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie, Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 3 sierpnia 2020 r., XVII AmE 266/18, oddalającego odwołanie powoda od decyzji Prezesa URE z [...] r., nr [...].

Skarżący wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy, ewentualnie o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania - w każdym przypadku przy uwzględnieniu kosztów postępowania i ich zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda według norm przepisanych.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany wniósł o oddalenie skargi kasacyjnej, a także o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga w części, w jakiej dotyczyła punktu pierwszego (I) zaskarżonego wyroku podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna. Skarga kasacyjna przysługuje bowiem od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie (art. 398¹ § 1 k.p.c.). Nie jest zatem możliwe zaskarżenie skargą kasacyjną orzeczenia sądu drugiej instancji w zakresie, w jakim sąd ten sprostował oczywistą niedokładność (art. 350 k.p.c.). Powoduje to odrzucenie skargi w tym zakresie jako niedopuszczalnej na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

W pozostałym zakresie skarga kasacyjna zasługuje na przyjęcie do rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy postanowił jak sentencji postanowienia.

[D.Z.]

[ms]